

500 og 600 Kr. Dette er altsaa den samlede Indtægt foruden Bolig og eventuelt Alderstillaag, og jeg tillader mig atter her at henviser dem til, at Jordemødrenes Instruks henviser dem til at holde Tyende. I 14 Amter er altsaa samtlige Landdistriktsjordemødres samlede Indtægt mellem 500 og 600 Kr. Selv om denne Løn var ligelig fordelt og gjaldt for samtlige Jordemødre, maatte den dog vist erkendes kun at repræsentere et saare beskedent Vederlag for deres ansvarsfulde, ofte anstrengende og brydsomme Gerning. Ogsaa da mener jeg, at der vilde være al Anledning til at hævde, at her foreligger et Omraade, hvor der tiltrænges en Reform, gaaende ud paa at sikre Jordemødrene et mere passende og tidssvarende Vederlag for til enhver Tid at skulle stille deres Fagkundskab, deres Ansvarsfølelse, deres Nerver og i det hele deres Personlighed til Disposition for Udøvelsen af en Gerning, hvis samvittighedsfulde Varetagelse dog vistnok tør hævdes at være af vidtrækkende samfundsnyttig Betydning. Endnu mere grelt bliver Forholdet, naar man holder sig for Øje, at her kun er Tale om Gennemsnitsindtægten, hvoraf naturligvis følger, at et stort Antal Jordemødre maa nøjes med langt ringere Lønningsvilkaar end de her skildrede. Forholdet er derfor ogsaa dette, at der i hvert af de nævnte 14 Amter findes Distrikter, hvor Jordemødrenes samlede Indtægt gaar ned til 300—400 Kr., et Vederlag, som turde være at karakterisere ikke blot som ganske utidssvarende, men ligefrem som uanstændigt for den Gerning, der fordres af dem.

Det er altsaa de her skildrede Vilkaar, som have affødt Jordemoderforeningens Andragende om Lovforanstaltninger til Forbedring af Jordemødrenes økonomiske Kaar, saa at der sikres dem et mere anstændigt og sorgfrit Udkomme end den nuværende Ordning aabner dem Adgang til. Jeg skal, hvad angaar dette Andragende, holde mig til Hovedtrækkene i dette og kortelig udtale, at i den store Almindelighed gaar Andragendet ud paa, at Jordemødrenes Ansættelse, Forflyttelse, Lønning og Pensionering henlægges under Staten, at Jordlød, Græsning, Vinterfurage samt Brændsel bortfalder, at der som Vederlag herfor ydes Jordemødrene en fast Pengeløn af 500 Kr., stigende hvert femte Aar med 50 Kr. til 700 Kr., at der, som i Andragendet nærmere præciseret, tildeles Jordemødrene en tidssvarende Bolig, hvis Vedligeholdelse overtages af Staten, eller en Godtgørelse for Bolig af 200

Kr. paa Landet og 300 i Byerne, dog 350 i de 6 største Byer, at der endvidere til de Jordemødre, der beklæde Pladser, hvor Indtægten af deres Praksis er ringe, ydes et passende personligt Tillæg, endvidere at deres Pension forhøjes saaledes, at den normeres til 500 Kr., efter 15 Aars god Tjeneste dog til 600 Kr. og efter 20 Aars god Tjeneste til 650 Kr. Disse Bestemmelser gælde dog kun Distriktsjordemødre, om hvis Afskedigelse og Pensionering Andragendet indeholder nærmere præciserede Regler.

De nuværende Takster, der gælde baade Distriktsjordemødre og private Jordemødre, dog ikke i København, ønskes ændrede saaledes, dels at de alene komme til at gælde for Distriktsjordemødre, og dels saaledes, at de forhøjes derved, at de nuværende 8 Takster afløses af 6, nemlig 6, 8, 10, 15, 20 og 30 Kr. med et Tillæg af 50 pCt. for Tvillingefødsler — et Tillæg, om hvis Berettigelse der altid vil blive Plads for Fremsættelse af divergerende Anskuelser. Yderligere henviser Andragendet til, at da Hartkornet bortfalder eller rettere vil bortfalde som Skattebasis, vil det være naturligt at søge Taksterne ændrede i Overensstemmelse dermed, da de nugældende Takster som bekendt ere knyttede til Hartkornet. Jeg skal indskrænke mig til at gengive disse Hovedtræk af Andragendet og lade Enkelthederne ligge.

Det Spørgsmaal frembyder sig i denne Forbindelse ret naturligt: hvad vil Imødekommelsen af de saaledes formulerede Ønsker koste? Gennem en Beregning, hvis Detailler jeg maaske tør forudsætte, at saavel den højtærede Minister som det høje Ting er til Sinds at ville skænke mig, er jeg naaet til det Resultat, at Fyldestgørelsen af disse Ønsker vil koste for den faste Løns Vedkommende ca. 400,000 Kr., hvortil yderligere kommer, hvad Udgift Takstforhøjelsen vil bringe for den private Befolkning. Ved Imødekommelsen af disse Ønsker vil Gennemsnitsindtægten for den overvejende Del af Jordemødrene gaa op til noget som 1,000 Kr., maaske snarere lidt under end over. Et Mindretal af Jordemødre vil vel faa en Gennemsnitsindtægt, der ligger over 1,000 Kr., men de ville kun i forholdsvis faa Tilfælde faa mere end 1 à 200 Kr. derover. Idet jeg nu peger paa, at med Aaret 1895 — altsaa to Aar efter, at den nuværende Lov traadte i Kraft — forlængedes Jordemødrenes Uddannelsesetid fra 10 til 12 Maaneder, idet jeg endvidere gør opmærksom paa, at Jordemødrene ikke nu om